
Dansk Sommervise

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Dansk Sommervise", i: *Mindeudgave Digte*, side: 219, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Dansk Sommervise

Naar Birken smøger Silkesærk
om Lænden spæd og fin og svaj
og straalere som et Underværk
og kalder sig for Maj,
naar Fandens Mælkebøtter sig
har flokket som en Mælkevej
af lutter smaa Guds Sole,
da gaar de Salige hos Gud
den første lyse Aften ud
og sætter sig
med Buk og Nej
paa Himlens Stjernestole
og undrer sig saa paa i Løn,
hvor deres gamle Jord er skøn.

Den lyse Nat paa Aandefjed
dem smutter alt for snart forbi.
Med-et den dybe Stilheds Fred
slaar ud i Melodi
og løfter over Skov og Vang
til Gud af Livets Morgensang
fra lykkelige Struber,
kunstfærdigt Drosselfløjtespil
og enkelt Bondelærketrill,
den hele Jord
et Jubelkor,
smaa fjedrede Keruber.
Og de, som hører den Musik,
de ler med vaadt i deres Blik.

Med Nik – og dugget Smil paa Kind
de Salige sig rejser let
og gaar igen i Himlen ind
med hver sin Taburet.

Men om med lidt for megen Mag
de ses paa denne Himmeldag
til deres Dont sig skynde,
saa skyldes det en Hjemve mod
den Jord, de engang glad forlod,
dens Tonetrill,
dens Farvespil,
dens unge Sommerynde.

Det er, som knap de længer ved,
hvad der er op, hvad der er ned.